

2. Gældende ret

2.1. Våbenloven

2.2.1. Våbenlovens § 6 (våbeneksportkontrol)

Efter § 6 i våbenloven¹⁾ er det forbudt uden tilladelse fra justitsministeren i hvert enkelt tilfælde fra Danmark at udføre våben mv.

Forbuddet i § 6 omfatter ikke transport af våben og krigsmateriel mellem tredjelande, selv om transporten finder sted med et dansk skib, luftfartøj eller køretøj.

Bestemmelsen har følgende ordlyd:

»§ 6. Det er forbudt uden tilladelse fra justitsministeren eller den, ministeren bemyndiger dertil, i hvert enkelt tilfælde at udføre:

- 1) Våben af enhver art med undtagelse af jagtvåben,
- 2) ammunition med undtagelse af ammunition til jagtvåben,
- 3) materiel til land-, sø- eller luftkrig,
- 4) maskiner, instrumenter, apparater og andre produktionsmidler, der overvejende anvendes til fremstilling eller vedligeholdelse af våben, ammunition eller krigsmateriel, samt dele og tilbehør til sådanne produktionsmidler,
- 5) eksplosivstoffer, der er omfattet af forbuddet i § 1.

Stk. 2. Justitsministeren kan udstede forbud mod, at der udføres våben og ammunition af nogen art.«

Justitsministeren har udnyttet bemyndigelsen i § 6, stk. 2, til at fastsætte følgende bestemmelser i våbenbekendtgørelsens²⁾ § 27:

§ 27. Det er forbudt uden tilladelse fra justitsministeren at udføre våben og ammunition af nogen art, jf. dog stk. 2 og 3, og § 29 samt Justitsministeriets bekendtgørelse nr. 972 af 9. december 1992 om erhvervelse, besiddelse og transport af skydevåben for personer bosiddende i et EF-land.

Stk. 2. Politimesteren (politidirektøren) meddeler tilladelse til udførsel til Færøerne og Grønland, de nordiske lande og EU-medlemslandene af blankvåben, paint- og hardballvåben, signalvåben, våben til jagt, fiskeri og konkurrenceskydning og dele og ammunition hertil samt de i § 1 nævnte våben.

Stk. 3. Dolke og knive, der er nævnt i § 14, stk. 3, kan dog udføres uden tilladelse.

Våbenlovens udførselsforbud i sin nuværende form har sin oprindelse i § 7 i lov nr. 122 af 28. april 1934 om Handel med samt Tilvirkning og Besiddelse af Vaaben m.v. Af forarbejderne til loven fremgår det, at bestemmelserne blev udformet med det formål at opfylde den internationale våbenkonvention af 17. juni 1925 (»Konvention angående Kontrol med den internationale Handel med Vaaben, Ammunition og Krigsmateriel«).

Hverken konventionen eller forarbejderne nævner spørgsmålet om transport af våben mellem tredjelande.

2.1.2. Den administrative procedure i forbindelse med våbeneksportkontrol

Den administrative procedure i forbindelse med en eventuel tilladelsesordning for transport af våben mellem tredjelande kunne tilrettelægges i lighed med den nuværende administrative procedure for behandling af sager om udførsel af våben fra Danmark. Proceduren gennemgås derfor i det følgende.

Ansøgninger om tilladelse til udførsel af våben indgives til Justitsministeriet, som tager endelig stilling til, om en ansøgning skal imødekommes eller afslås.

Hvis der er tvivl om, hvorvidt det pågældende produkt er omfattet af våbenlovens udførselsforbud, indhenter Justitsministeriet en udtalelse fra Forsvarsministeriet. Udførselsansøgninger forelægges endvidere i de fleste tilfælde for Udenrigsministeriet, som vurderer ansøgningerne i lyset af dansk våbeneksportpolitik og EU's adfærdskodeks for våbeneksport, jf. afsnit 3.2. Hovedprincippet har i en årrække været, at der nægtes udførselstilladelse til lande, der er inddraget i krigsbegivenheder, eller til områder, hvor forholdene er så urolige eller ustabile, at de må befrygtes at udvikle sig til væbnede konflikter. Udførsel nægtes altid til lande omfattet af en våbenbargo vedtaget i FN, EU eller OSCE.

Hvis Udenrigsministeriet ikke har bemærkninger til den ansøgte udførsel, meddeler Justitsministeriet udførselstilladelse, når den nødvendige dokumentation foreligger. Den nødvendige dokumentation omfatter som hovedregel enten internationalt importcertifikat³⁾, konkret eller generel indførselstilladelse eller en erklæring fra den kompetente myndighed i modtagerlandet om, at man ikke har noget at indvende mod, at Justitsministeriet udsteder eksporttilladelse. Der